

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2008. február 1. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és más bűncselekmény miatt az **I.rendű vádlott és társa** ellen indított büntetőügyben a **Békés Megyei Bíróság** 2007. augusztus 27. napján kihirdetett **15.B.461/2006/22.** számú **ítéletét m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

Az I.r. vádlott büntetését 120 (egyszázhusz) napi tétel pénzbüntetésre **enyhíti.**

Egy napi tétel összegét 500.- (ötszáz) forintban állapítja meg.

A kiszabott 60.000.- (hatvanezer) forint pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén - 120 (egyszázhusz) nap fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A II.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesíti.

Az első fokú eljárás során felmerült és a vádlottak által egyetemlegesen fizetendő bűnügyi költség összege helyesen: 99.966.- (kilencvenkilencezer-kilencszázhatvanhat) forint.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében és könnyű testi sértés vétségében, ezért - halmazati

büntetésül - 6 hónap fogházra ítélte, melynek végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette. A bíróság az I.r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Kimondta, az előzetes mentesítés hatályát veszti, ha a felfüggesztett szabadságvesztést elrendelik.

A II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében, ezért őt 6 hónap fogházra ítélte, melynek a végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

Kötelezte az I.r. és a II.r. vádlottakat, hogy az eljárásban felmerült 100.666.- forint bűnügyi költséget egyetemlegesen fizessék meg a Békés Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala felhívására az államnak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője egyezően felmentés érdekében, míg a II.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése érdekében, továbbá a védő a II.r. vádlott előzetes mentesítésben történő részesítése végett jelentett be fellebbezést, ez utóbbihoz a II. r. vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen csatlakozott.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.411/2007. számú átiratában az első fokú ítélet mindkét vádlott vonatkozásában történő helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélet tábla álláspontja szerint kizárólag az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések alaposak.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése szerint felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával az iratok egybehangzó adatai, valamint az I. és a II.r. vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette:

Az I.r. vádlott felesége szabálysértési előadó, havi jövedelme 95-100.000.- forint. A **(település neve, utca, házszám)** szám alatti ingatlan 1/3 része 700.000.- forint, míg a **(település neve, utca, házszám)** szám alatti ingatlan 1/2 része 1.750.000.- forint értékű. Az I.r. vádlott tulajdonában álló Renault Thalia típusú személygépkocsi értéke 1.300.000.- - 1.400.000.- forint. Az I.r. vádlott a jelen büntetőeljárás miatt fegyelmi eljárás hatálya alatt áll, mely eljárás felfüggesztésre került, azonban a vádlott a fegyelmi eljárásra tekintettel éves jutalomban nem részesült, továbbá a 10 éves jubileumi jutalmát sem kapta meg.

Bf.I.451/2007/5.

A II.r. vádlott felesége középiskolai tanár, havi jövedelme 90.000.- forint. A tulajdonát képező ingatlan 1/2 részének az értéke 4.000.000.- forint, míg a Volkswagen Golf típusú személygépkocsijának az értéke legfeljebb 100.000.- forint.

A II.r. vádlott a jelen büntetőeljárás miatt fegyelmi eljárás hatálya alatt áll, amely szintén felfüggesztésre került, azonban emiatt magasabb beosztásba nem kerülhetett, továbbá éves jutalomban sem részesült.

A II.r. vádlottal szemben kiszabott végrehajtásában felfüggesztett börtön próbaideje 2004. március 17. napján eredményesen letelt.

Az I.r. vádlott cselekménye folytán fk. sértett bal szemének kötőhártyája vérbő lett.

Ezen sérülést a nyomozati iratok között elfekvő orvosi látlelet (nyomozati iratok 150. o.), illetőleg az az alapján készült orvosszakértői vélemény (nyomozati iratok 163. o.) is tartalmazza, így azt az ítélet tábla a tényállás részévé tette.

Fk. sértett 2006. július 12-én terjesztette elő az I.r. vádlottal szemben a joghatályos magánindítványát.(nyomozati iratok 33. o.)

Az első fokú ítélet ugyan tartalmazza a magánindítvány előterjesztésének a tényét, azonban annak időpontját nem, holott az I. r vádlott cselekményének büntethetősége szempontjából ennek jelentősége van, ezért a tényállást az ítélet tábla ezzel kiegészítette.

Az I. és a II.r. vádlottak a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (Rtv) 13. § (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettségük alapján kezdeményezték a sértettekkel szemben a Rtv. 29. § (1) bekezdése szerinti hivatalos eljárásukat, az igazoltatást.

Ezen jogszabályi kiegészítések azért szükségesek, mert az elsőfokú bíróság nem adta meg a tényállási alapját az I. és a II.r. vádlottak által fogatosított hivatalos eljárásnak, ami a bűncselekmény törvényi tényállásának egyik nélkülözhetetlen eleme.

A jogi indokolásból az ítélet tábla a tényállásba utalja, és egyben helyesbíti, hogy az I. és a II.r. vádlottak a Btk. 137. § 1/j. pontja szerint minősülnek hivatalos személynek.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, így az a fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a másodfokú eljárásban irányadó volt.

Ami a felmentéseket célzó fellebbezéseket illeti megállapítható, hogy azok a bizonyítékok mérlegelését támadják.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és lehetséges körben lefolytatta, ítéletében részletesen számot adott az általa beszerzett bizonyítékokról. Nem vitás, hogy önmagukban az egyes terhelő bizonyítékok nem tennék lehetővé azt, hogy az I. és a II.r. vádlottak bűnössége minden kétséget kizáró módon megállapításra kerüljön, azonban összességükben értékelve azokat megállapítható, hogy mindkettőjük tekintetében alapot adnak a bűnösségük kimondására. A cselekményeket észlelő és a vádlottakra nézve terhelő nyilatkozatot tevő szemtanúk vallomásait erősítette, és így mindkét vádlott bűnösségét alátámasztó objektív bizonyítéknak tekinthető az ügyben a sértettek vonatkozásában beszerzett orvosszakértői vélemény, illetőleg az I.r. vádlott cselekvősége vonatkozásában a sértett sérüléséről készült látlet, amely bizonyítékokat a megyei bíróság szintén értékelésébe vonta.

Mindkét védő az első fokú ítélet tényállásának felülmérlegelését kérte, amelyre a másodfokú bíróságnak ugyan a Be. 352.§ (1) bekezdés b) pontja (3) bekezdése alapján lehetősége van, de csak és kizárólag akkor, ha az első fokú ítélet tényállása megalapozatlanságban szenved és eltérő tényállást megállapítva a vádlottakat felmenti. Jelen esetben ez nem merült fel, hiszen az ítéleti tényállás megalapozott, ezért a bizonyítékok eltérő értékelésére sem kerülhetett sor, így a felmentést célzó fellebbezések sem vezettek eredményre.

Az elsőfokú bíróság tehát helyesen következtetett az I. és a II.r. vádlottak bűnösségére és a cselekményeiket is a törvénynek megfelelően minősítette.

Ami a bűnösségi körülményeket illeti, a tényállás kiegészítésre figyelemmel mindkét vádlott vonatkozásában további enyhítőként értékeli az ítélőtábla azt, hogy mindketten fegyelmi eljárás hatálya alatt álltak, melyből vagyoni hátrányuk is keletkezett.

Nem súlyosít azonban az I.r. vádlott vonatkozásában a cselekményeinek a halmazata, hiszen csak a cselekmények többszörös, kettőt meghaladó halmazata tekinthető ilyen körülménynek. Egyebekben az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a bűnösségi körülményeket mindkét vádlott vonatkozásában.

Az ítélőtábla az I. r. vádlott esetében külön erre irányuló fellebbezés nélkül, hivatalból vizsgálta a vele szemben kiszabott büntetés nemét és mértékét, és ennek során arra az álláspontra jutott, hogy az I.r. vádlottal szemben kiszabott,

Bf.I.451/2007/5.

végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett fogház a cselekményével arányban nem álló eltúlzott büntetésnek tekinthető. Az I.r. vádlott vonatkozásában ugyan a büntetlen előélet nem tekinthető enyhítő körülménynek, hiszen ez alkalmazási feltétel nála, de megállapítható, hogy eddig nem került a törvénnyel összeütközésbe. E mellett kimagaslóan végzi a rendőri munkáját, ami miatt több alkalommal részesült dicséretben. Az irányadó tényállás szerint az I.r. vádlott egy alkalommal ütötte pofon a fiatakorú sértettet, mely cselekmény társadalomra veszélyessége nem olyan súlyú, hogy emiatt az I.r. vádlottal szemben szabadságvesztés büntetést kelljen alkalmazni. Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az I.r. vádlottat a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján pénzbüntetésre ítélte, melynek a napi tételszámát, a cselekmény tárgyi súlyára figyelemmel 120 napban, az egy napiétel összegét az I.r. vádlott vagyoni, jövedelmi viszonyai alapján 500.- forintban állapította meg. Az így kiszabott összesen 60.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetén történő átváltoztatásáról a Btk. 52. §-a alapján rendelkezett.

A II.r. vádlott vonatkozásában a felülbírálatot az enyhítésre irányuló fellebbezés alapján végezte el az ítélőtábla. Ennek eredményeként a cselekményét illetően az I.r. vádlottnál kifejtetteket tekinti irányadónak, nála azonban a korábbi elítélése miatt nem kerülhetett szóba joghátrányként a pénzbüntetés. Úgy ítélte meg, hogy vele szemben a megyei bíróság a személyében és a cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez mértén arányos tartamú szabadságvesztést szabott ki, és a végrehajtás felfüggesztésének próbaideje is megfelelő mértékű.

A II. r. vádlott védője fellebbezésében indítványozta, hogy ha az ítélőtábla próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítéli a II. r. vádlottat, úgy részesítse őt előzetes mentesítésben, mert ennek hiányában a szolgálati jogviszonya megszűnik.

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 56. § (2) bekezdés b) pontja kimondja, hogy a hivatásos állomány tagjának a szolgálati viszonyát felmentéssel meg kell szüntetni, ha a hivatásos szolgálatra méltatlanná vált.

Ugyanezen § (6) bekezdés b) pontja szerint a hivatásos szolgálatra méltatlan az, akit a bíróság jogerősen felfüggesztett szabadságvesztésre ítelt és előzetesen nem mentesített a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól.

A (7) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a miniszter a (6) bekezdés b) pontja esetén a méltatlanság megállapításától eltekinthet.

Az irányadó tényállás szerint a II. r. vádlott vonatkozásában szintén megállapítható az átlagon felüli munkavégzés és a kifogástalan szolgálati előélet, melyek olyan körülményként értékelhetők, amire figyelemmel az ítélőtábla arra az álláspontra

helyezkedett, hogy a II.r. vádlott érdemes az előzetes mentesítésre, ezért ennek megfelelően erről a Btk. 104. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Ami a jogszabályi hivatkozásokat illeti, az elsőfokú bíróság tévesen hivatkozott a bűnügyi költség viselésére történő egyetemleges kötelezés körében a Be. 338. § (2) és (4) bekezdésére a Be. 338. § (3) bekezdése helyett, ezért azt az ítélet tábla helyesbítette.

Az első fokú ítélet a bűnügyi költség összegét egy tételnek a költségjegyzékben tévesen történt rögzítése miatt pontatlanul állapította meg, ezért azt az ítélet tábla helyesbítette.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az I. és a II.r. vádlottra vonatkozóan a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Szeged, 2008. február 1.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nikula Valéria s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítélet tábla Bf.I.451/2007/5. számú ítélete és a Békés Megyei Bíróság 15.B.461/2006/22. számú ítéletének jelen ítélettel meg nem változtatott része az I. és a II.r. vádlottak vonatkozásában 2008. február 1. napján jogerős és - a II.r. vádlott esetében fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2008. február 1.

Dr. Hegedűs István s.k.
a tanács elnöke